

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi I.M.

o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej zarządzeniem Sądu Najwyższego z 26 lipca 2022 r., I NWW 63/22

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 14 kwietnia 2026 r.,

odrzuca skargę.

M.L.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13 marca 2025 r. I.M. (dalej: skarżący) złożył skargę o wznowienie postępowania, które toczyło się przed Sądem Najwyższym, I NWW 63/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania zakończonego zarządzeniem Sądu Najwyższego z 26 lipca 2022 r., I NWW 63/22 podlegała odrzuceniu.

Główną przyczyną odrzucenia skargi było niespełnienie obowiązku określonego w art. 87¹ k.p.c., tj. działania przez profesjonalnego pełnomocnika. Zgodnie z powołanym przepisem w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. W świetle art. 89 § 1 k.p.c. pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej

dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej. W niniejszej sprawie skarżący wniósł środek zaskarżenia osobiście, a więc z naruszeniem obowiązku określonego w treści art. 87¹ k.p.c.

Należy mieć na względzie, że nawet w przypadku wniesienia skargi zgodnie z wymaganiem określonym w art. 87¹ k.p.c. podlegałaby ona odrzuceniu, gdyż skarga o wznowienie postępowania została wniesiona w postępowaniu zakończonym prawomocnym zarządzeniem.

Wznowienia postępowania można żądać w postępowaniu, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem, również zaocznym, a także nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym lub upominawczym (art. 399 § 1 w zw. z art. 353¹ k.p.c.) oraz postanowieniem co do istoty sprawy wydanym w postępowaniu nieprocesowym (art. 524 § 1 k.p.c.). Dopuszczalność wznowienia postępowania dotyczy zatem prawomocnych orzeczeń merytorycznych, które stanowią rozstrzygnięcie co do istoty sprawy. Wyjątek od tej ogólnej reguły określającej zakres przedmiotowy skargi o wznowienie postępowania zawarty jest w art. 399 § 2 k.p.c., który dopuszcza również wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem, gdy podstawa skargi wynika z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego stwierdzającego niezgodność aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą, na podstawie którego zostało ono wydane (art. 401¹ k.p.c.).

Skarga o wznowienie postępowania przysługuje zatem wyłącznie od orzeczeń merytorycznych (wyroków i postanowień co do istoty w postępowaniu nieprocesowym), czyli rozstrzygających o przedmiocie (istocie) postępowania, w którym skarga jest dopuszczalna. Wznowienia postępowania nie można żądać od innych orzeczeń kończących postępowanie w sprawie - w tym postanowień (z wyjątkiem art. 399 § 2 w zw. z art. 401¹ k.p.c.) - które nie są wyrokami lub postanowieniami co do istoty sprawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 14 kwietnia 2023 r., I CSK 6748/22; 8 października 2020 r., IV CO 189/20, 30 czerwca 2020 r., II CO 114/20).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.,
orzekł jak w sentencji.

SSN Maria Szczepaniec

M.L.